

Forhold af den Natur, her er Tale om, frem? Det er ikke det, vi forstaaer ved, at der skal være Offentlighed om Bankerne, at deres private Engagementer skal udbasuneres for alle Vinde. Det er ikke Meningen, at Handelsbanken og Privatbanken, naar der kommer en Pressemand op til dem, skal fortælle, at de har et Engagement af den Størrelse med den Forretning, og at der er saa stor Risiko, og at de har et andet Engagement med en anden Forretning med saa stor Risiko. Saa vilde det være umuligt at drive Bankvirksomhed. Nej, det, vi forstaaer ved Offentlighed, er, at Bankens Regnskab skal være tilgængeligt for Offentligheden, og det Krav opretholder vi selvfølgelig til det yderste. Jeg kan derfor kun sige til de Herrer, at det kan naturligvis være meget morsomt at holde saadanne smaa Taler, særlig den, det ærede Medlem Hr. Sven holdt nu, den var godt indstudert og vel tilrettelagt, og den gjorde ogsaa nok sin Lykke visse Steder, men jeg tror ikke, den gør nogen Lykke — det vil det ærede Medlem som Bankraadsformand eller Bestyrelsesformand indrømme — hos adskillige Bankdirektører, der sidder rundt omkring i Landet, de siger til sig selv: Ja, den ærede Formand for Frederiksberg Handelsbank kunde godt have undladt at holde den Tale, det er ikke den Slags Taler, vi trænger til her i Landet, vi er ikke saadan konsolideret, at vi kan taale den Slags Taler. Jeg tror derfor at kunne sige med god Samvittighed, at Arbejdernes Landsbank, som selvfølgelig — hvem vil finde paa at benægte det? — er en Bank, der har vanskeligt ved at skaffe sig store Kapitaler, det er en given Ting, at en Bank, som Arbejderne opretter, ikke har let ved at skaffe saa store Kapitaler, alligevel har anstrengt sig til det yderste for hele Tiden at være en god, likvid Bank. Derfor tror jeg heller ikke, disse Taler gør noget Indtryk. Hvis det var Hensigten at skade Banken og komme den til Livs, forfejler man ganske sit Maal, for det er der slet ikke nogen Udsigt til; men at vi, fordi denne Bank en lille Tid har haft et Engagement, som var for stort i Forhold til Bankens egen Kapital, et Forhold, som Banken afvikler med stor Hast, og som snart vil være ude af Verden, ikke længere skulde have Lov til at tale med om Bankforhold — det maa de Herrer ikke forlange. Jeg vil, som sagt, ikke fortabe mig videre i hele dette Spørgsmaal. Jeg haaber, det skal lykkes at vinde Ørenlyd hos det ærede Medlem Hr. Sven, og jeg haaber tillige, at man i alle Tilfælde hos det Parti, hvis Ordfø-

rer det ærede Medlem Hr. Zahle er, skal kunne vinde Ørenlyd for en Banklovgivning, som bedre end den nuværende sikrer Spærerne mod de store Tab, som de nu har været udsat for. Hvis vi havde haft en Lov som den, der nu foreslaas, kunde Arbejdernes Landsbank ikke have indgaaet paa det Engagement, der her er Tale om, saa vilde denne Kalamitet ikke være indtruffet. Og saaledes er det med alle de andre Banker, som har været i Vanskeligheder, Løven har givet dem denne Tilladelse, og de har benyttet sig af den, de har ogsaa ifølge denne Lov kunnet faa Dispensation fra Banklovens § 7, det er jo beklageligt, thi det har ført til uheldige Forhold, at de har kunnet faa denne Dispensation og fremdeles kan faa det. Vi maa se at arbejde os bort fra disse Bestemmelser.

Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen udtaler, at det har været i den ene Bank som i den anden — han sagde det i denne Forbindelse om Andelsbanken og Arbejdernes Landsbank —, kan han kun udtale det, fordi han ikke har gennemlæst de Ting, der staar til hans Raadighed, ellers maatte han indrømme, at Arbejdernes Landsbank hele Tiden nøje og sandfærdigt har holdt Banktilsynet underrettet om, hvorledes dens Stilling var, og nøje har rettet sig efter de Anvisninger, som blev givet derfra, men hvad gjorde Andelsbankens Direktion, f. Eks. overfor den daværende Bankinspektør Green? Ja, den aflagde en fuldstændig løgnagtig og falsk Forklaring paa et meget afgørende Punkt. Det er mig fremdeles en Gaade, at den daværende Bankinspektør fandt sig i det. Han opdagede det senere, han havde dem mistænkt for, at det var Løgn, hvad de fortalte ham. Da de stod og aflagde Beretning om Jyllandsbanken, sagde han til dem: Der maa være 836,000 Kr. Aktier, som maa findes et Sted; men saa løj man for ham. Direktionen, der vidste, hvor de var, sagde: Ja, vi har ogsaa hørt noget lignende, men vi kender det ikke. At sligt ikke førte til, at de paagældende blev arresteret og straffet, er mig en Gaade. Nej, det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen tager fuldstændig fejl, det har ikke været det ene Sted som det andet. Det ene Sted er der i alle Henseender fuldstændig Ærlighed, og man maa bevise det, før man kan udtale sig, som det ærede Medlem gjorde.

Aksel Jensen: Jeg finder ikke Anledning til at komme med mange Bemærkninger, men jeg maa dog have Lov til at gøre nogle enkelte. Den højtærede Minister